

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 decembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 10 iunie 2015, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Comrat, D.Gheorghieva, de partea vătămată Capsamun Vasile și de succesorii părților vătămate Bacu Dumitru și Cara Nicolai în cauza penală în privința lui

Coltuclu Piotr Iliia, născut la 25 mai 1995, originar și domiciliat în r-nul Ceadâr-Lunga, s.Baurci, str.Chirova 34.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 27.09.2013 - 03.03.2015,

2. Instanța de apel: 30.03.2015 - 10.06.2015,

3. Instanța de recurs: 05.10.2015 - 15.12.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 03 martie 2015, a fost încetat procesul penal în privința lui Coltuclu Piotr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(6) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia constituie o contravenție administrativă, prevăzută de art.233 alin.(4) Cod contravențional, cu încetarea procedurii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate M.Capsamun, D.Bacu și N.Cara privind recuperarea prejudiciului moral și material au fost respinse, ca neîntemeiate.

2. De către organul de urmărire penală, Coltuclu Piotr a fost învinuit de faptul că, la 12 iulie 2012, în jurul orei 23.30, conducând automobilul de model „Nissan -Premiera”, cu n/î GE AU 511, în stare de ebrietate alcoolică, neavând permis de conducere și abilități de a conduce, deplasându-se pe drumul R-37 în direcția Ceadâr-Lunga-Comrat-Cantemir, în sectorul 12 km+100 m, încălcând prevederile art.10 alin.1, 14 alin.2 lit.a, 42 și 45 din Regulamentul Circulației Rutiere, a intrat pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, unde s-a tamponat cu automobilul „Honda Civic”, cu n/î GE AN-103, condus de Cara Mihail, care îi avea în calitate de pasageri pe cet.Bacu Fiodor, Capsamun Ivan, Capsamun Maria, Capsamun Vasile.

În rezultatul accidentului rutier, șoferul automobilului „Honda Civic”, Cara Mihail de la leziunile corporale cauzate a decedat pe loc, pasagerului Baciui Fidor i-au fost cauzate leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a decedat pe drum spre spital,

iar pasagerilor Capsamun Maria și Capsamun Vasile le-au fost cauzate vătămări corporale medii și, respectiv, grave periculoase pentru viață.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, avocatul N.Jecov în numele succesorului părții vătămate N.Cara și inculpatul P.Coltuclu, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(6) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, invocând că instanța incorect a ajuns la concluzia că acțiunile lui P.Coltuclu urmau a fi corect încadrate în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, iar din motiv că la momentul pronunțării hotărârii au fost efectuate modificări în Legea nr.145 din 14.06.2013, astfel că acțiunile lui P.Coltuclu nu mai constituie o infracțiune, dar o contravenție prevăzută de art.233 alin.(4) Cod contravențional, pe motiv că nu a fost dovedit prin careva probe că inculpatul ar fi ieșit pe banda de sens opus, iar concluziile rapoartelor de expertiză traseologică demonstrează nevinovăția inculpatului, deoarece lipsa răspunsurilor experților la întrebările puse lor nu denotă lipsa totală a probelor ce confirmă vinovăția inculpatului; incorect instanța a exclus ca probă procesul-verbal de cercetare la fața locului, de rînd ce acesta a fost întocmit în corespundere cu prevederile art.118 alin.(3) Cod de procedură penală, iar efectuarea acestuia în lipsa unui participant al accidentului rutier nu poate duce la nulitatea lui; incorect instanța a conchis că ofițerul de urmărire penală a indicat incorect locul tamponării și că acesta nu are studii tehnice, doar studii juridice, deoarece la efectuarea acțiunii date acesta s-a condus de literatura de specialitate, de instrucțiunile de ordin intern, în urma cărora a fixat urmele după accidentul rutier în perimetrul comiterii acestuia, în urma căruia și a putut fi stabilit locul tamponării, prin urmare instanța a lăsat fără apreciere toate probele administrate și prezentate întru confirmarea vinovăției inculpatului;

- avocatul N.Jecov în numele succesorului părții vătămate N.Cara, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.264 alin.(6) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile, invocând că concluziile instanței privind lipsa în acțiunile inculpatului a încălcării regulilor circulației rutiere, care se află în raport causal cu accidentul rutier și urmările survenite, sînt neîntemeiate și contravin probelor cercetate pe caz; incorect instanța a exclus ca mijloc de probă procesul-verbal de cercetare la fața locului, pe cînd urmele secundare ale accidentului rutier și fixarea acestora permit de a trage o concluzie certă privind locul tamponării și de a stabili dacă au fost încălcate de către participanții la trafic regulile circulației rutiere, astfel că probele administrate la urmărirea penală și verificate în cadrul cercetării judecătorești, cărora instanța nu le-a dat o apreciere obiectivă, confirmă vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, prin încălcarea prevederilor pct.14 alin.2 lit.a, 42 și 45 din Regulamentul Circulației Rutiere;

- inculpatul, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de el, deoarece din moment ce instanța a constatat că dînsul doar a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, dar nu a ieșit pe banda cu sens opus a direcției de deplasare, urma să-l achite pe învinuirea adusă, dar nu să constate în acțiunile lui faptul săvîrșirii unei contravenții administrative, prin ce au fost încălcate dispozițiile art.325 alin.(1) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 10 iunie 2015, apelurile declarate de procuror și avocatul N.Jecov în numele succesorului părții vătămate N.Cara, au fost respinse, ca nefondate, și admis apelul declarat de inculpat, casată sentința și pronunțată

o nouă hotărîre, prin care Coltuclu Piotr a fost achitat în baza art.264 alin.(6) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate M.Capsamun, D.Bacu și N.Cara privind recuperarea prejudiciului moral și material au fost respinse.

Instanța de apel, reluînd cercetarea judecătorească, verificînd probele materiale prin citirea lor în ședința de judecată, ordonanța de pornire a urmăririi penale, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.07.2012, schema accidentului rutier și fototabelul acestuia, actul de examinare medico-legală nr.1343, procesele-verbale de cercetare și verificare a stării tehnice a unităților de transport, rapoartele de expertiză medico-legale nr.74, 93, 94, 95, actul de cercetare a defunctului nr.68, referatul prezentențial de evaluare psihosocială a personalității minorului P.Coltuclu, rapoartele de expertiză tehnică-auto nr.2413 din 04.04.2013, auto-traseologică nr.0802 din 28.06.2013, narcologică din 06.08.2012, procesele-verbale de audiere a părților vătămate și a martorilor V.Capsamun, M.Capsamun, L.Capsamun, D.Bacu, L.Terzi, A.Mandaji, a conchis că argumentele invocate de inculpat sînt întemeiate și urmează a fi admise, deoarece acesta nu a săvîrșit fapta penală ce i se încredințează, din care motiv urmează a fi achitat.

În susținerea concluziei sale instanța de apel a reținut raportul de expertiza traseologică a transportului, potrivit căruia s-a constatat că nu a fost posibil de stabilit poziția automobilelor de model „Honda Civic”, și model „Nissan Primera”, în momentul impactului în raport cu marginea carosabilului, din motiv că în materialele prezentate pentru expertiză lipseau semnele traseologice (urmele corespunzătoare), cît și expertiza auto-tehnică în comisie a automobilului, în concluzia căreia s-a menționat că „expertiza nu poate stabili poziția automobilelor „Nissan Primera” și Honda Civic” la momentul inițial al impactului în raport cu marginea carosabilului și banda pe care se deplasau automobilele în momentul impactului, din motiv că în materialele prezentate lipsește informația privind urmele deplasării mijloacelor de transport înainte de impact, și din motivul lipsei semnelor traseologice suficiente, care determină locul impactului. Motivele posibile din cauza cărora lipsesc urmele vizibile ale frînării autovehiculelor sînt enumerate în raportul de expertiză. Expertiza nu poate stabili motivele concrete ale lipsei urmelor vizibile ale frînării automobilelor.

Instanța de apel a respins argumentele acuzării, referitor la faptul că vina inculpatului la intrarea pe banda de circulație cu sens opus se confirmă prin procesul-verbal de examinare la fața locului, în care este indicat locul impactului, motivînd că toate cercetările tehnice au fost efectuate în baza materialelor cauzei, inclusiv și a procesului-verbal de examinare la fața locului, însă experții au constatat că urmele indicate în procesul-verbal de examinare la fața locului și schemă nu sînt suficiente pentru a stabili locul în care s-a produs impactul dintre automobile. Locul impactului în schema benzii de circulație cu sens opus nu este marcat cu urme suficiente, iar fotografiile locului accidentului rutier univoc nu indică locul impactului. Totodată, reieșind din schema accidentului rutier, urma de derapare a automobilului inculpatului începe de la o distanță de 11,9 m. de la locul presupusului impact, iar în schemă nu sînt indicate urmele de deplasare ale automobilului inculpatului de la locul impactului pînă la începutul urmelor de derapare, și din cauza urmelor insuficiente indicate în procesul-verbal de examinare la fața locului și în schemă, experții au fost în imposibilitate de a stabili locul impactului dintre automobile.

De asemenea, instanța a conchis că nu pot fi reținute argumentele acuzării, precum că vina inculpatului se confirmă prin concluziile expertizei, conform cărora la începutul

impactului automobilele „Nissan Primera” și „Honda Civic” se deplasau în direcții opuse, iar axele lor longitudinale în timpul deplasării erau amplasate sub un unghi de aproximativ 5 grade, deoarece momentul inițial al impactului în raport cu marginea carosabilului și banda pe care se deplasau automobilele în momentul impactului, conform expertizei nu a fost posibil de stabilit, din motiv că în materialele prezentate lipsește informația privind urmele deplasării mijloacelor de transport înainte de impact, și din motivul lipsei semnelor trasologice suficiente, care determină locul impactului, iar în cazul în care experții, care posedă cunoștințe speciale, au fost în imposibilitate să stabilească locul concret al impactului, instanța a conchis că locul impactului nu poate fi stabilit doar în baza procesului-verbal de examinare la fața locului.

Prin urmare, instanța a ajuns la concluzia că învinuirea înaintată lui P.Coltuclu nu s-a confirmat prin probe obiective și veridice, iar în cadrul cercetării judecătorești nu s-a confirmat faptul că accidentul rutier a avut loc din vina inculpatului, care ar fi încălcat regulile de circulație rutieră, deoarece din concluziile expertizei, reiese că între încălcarea de către inculpat a regulilor de circulație rutieră, și anume consumul alcoolului și lipsa permisului de conducere în timpul conducerii mijlocului de transport și accidentul rutier produs lipsește legătura cauzală.

Astfel, instanța o concluzionat că nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, faptul încălcării de către inculpat a prevederilor art.42 pct.2 și art.45 din Regulamentul circulației rutiere și intrării pe banda de circulație cu sens opus a mijlocului de transport condus de inculpat.

Totodată, instanța a ajuns la concluzia privind temeinicia argumentelor inculpatului referitor la faptul că prima instanță nu urma să stabilească caracterul infrațional al faptei ce ține de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat în momentul accidentului rutier produs, ci urma să se limiteze la învinuirea înaintată, formulată în rechizitoriu, și stabilind faptul că inculpatul nu a intrat pe banda de circulație cu sens opus, să-l achite de sub învinuirea înaintată, deoarece organul de urmărire penală de la bun început nu i-a înaintat acestuia învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin (4) Cod penal, prin urmare, instanța din oficiu nu poate să-i impute o altă învinuire, fapt care încalcă dreptul acestuia la apărare de o nouă acuzare.

5. Împotriva deciziei menționate au declarat recursuri ordinare procurorul, partea vătămată V.Capsamun, succesorii părților vătămate D.Bacu, N.Cara, care solicită:

- procurorul, invocând ca temei art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care P.Coltuclu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(6) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu admiterea integrală a acțiunilor civile declarate de părțile vătămate, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra apelului declarat de procuror, nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de acuzare care confirmă vinovăția inculpatului, și anume declarațiile părților vătămate, a martorilor A.Cimpoș, A.Manadji, actele cauzei – procesul-verbal de cercetare la fața locului și schema locului accidentului rutier, procesele-verbale privind examinarea și verificarea stării tehnice a unităților de transport, rapoartele de expertiză medico-legală, rapoartele de expertiză traseologică și auto-tehnică în comisie, din care rezultă că în momentul tamponării viteza automobilului „Nisan Primera” era nu mai puțin de 126 km/oră, iar din schema nr.1 la încheierea expertizei este indicată situația reciprocă a automobilelor la momentul tamponării, de unde și este evident pătrunderea automobilului „Nisan Primera” în

automobilul care mergea pe traectoria directă „Honda Civic” care, reieșind din lipsa urmelor de frînare, se deplasa pînă la momentul tamponării pe banda sa de circulație;

- partea vătămată V.Capsamun și succesorul părții vătămate D.Bacu, invocînd ca temei art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care P.Coltuclu să fie condamnat în baza art.264 alin.(6) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în limitele acestei legi și admiterea integrală a acțiunii civile, pe motiv că hotărîrile instanțelor nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluțiile, instanțele incorect nu au dat apreciere procesului-verbal de cercetare la fața locului și rapoartelor de expertiză auto-tehnică, care dovedesc vinovăția inculpatului în fapta de care a fost supus învinuirii; instanța a lăsat fără apreciere circumstanțele cauzei, și anume că inculpatul a ieșit pe banda de circulație cu sens opus, conducînd mijlocul de transport fără a avea permis de conducere, în stare de ebrietate, iar prezența lui nu era obligatorie la efectuarea cercetării la fața locului;

- succesorul părții vătămate N.Cara care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.264 alin.(6) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în limitele acestei legi și admiterea integrală a acțiunii civile, invocînd că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și la baza concluziei de achitare incorect și-a întemeiat soluția doar pe faptul că din actele cauzei nu s-a constatat cert locul tamponării mijloacelor de transport, deoarece pe lîngă procesul-verbal de cercetare la fața locului, cît și rapoartele de expertiză auto-tehnică, în calitate de probe sînt și declarațiile martorilor, care pot reda cu certitudine momentele comiterii accidentului rutier; instanța a lăsat fără apreciere următoarele circumstanțe: că inculpatul a condus mijlocul de transport neavînd permis de conducere, în stare de ebrietate, neavînd experiență în conducerea mijlocului de transport și depășind limita de viteză admisibilă pe porțiunea dată de drum unde a avut loc tamponarea.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar nepronunțarea instanței asupra acestora echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Contrar dispozițiilor legislației procesual penale vizate, instanța de apel în decizia sa nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului în susținerea cerințelor privind casarea hotărîrii primei instanțe, cît și în apelul declarat de avocatul N.Jecov în numele succesorului părții vătămate N.Cara expuse în pct.3 al prezentei decizii.

Astfel, instanța de apel a respins doar argumentele invocate în apelul procurorului cu privire la declarațiile părților vătămate, constatînd că prin acestea nu se dovedește vinovăția inculpatului, fiindcă ultimii au declarat că nu țin minte cum a avut loc tamponarea automobilelor, că martorii A.Cristev și L.Terzi, au afirmat că automobilul inculpatului se deplasa pe banda sa de circulație, iar raportul de expertiză la care face referire partea acuzării

prin care s-ar fi confirmat vinovăția inculpatului, nu poate fi luat în considerație, deoarece expertul potrivit concluziei date nu a putut stabili locul tamponării.

Colegiul penal constată, că instanța de apel achitându-l pe inculpat de sub învinuirea adusă și-a întemeiat concluzia doar reieșind din raportul de expertiza traseologică a transportului, prin care s-a constatat că nu a fost posibil de stabilit poziția automobilelor de model „Honda Civic” și „Nissan Primera” în momentul impactului în raport cu marginea carosabilului.

Însă, instanța de recurs atrage atenția că raportul de expertiză deși este un mijloc de probă în care sînt expuse opiniile specialiștilor cu privire la aspectele a căror lămurire este necesară pentru rezolvarea cauzei, însă aceasta (expertiza) nu are o forță probantă deosebită față de celelalte mijloace de probă, examinarea și aprecierea cărora urmează a fi făcută prin prisma tuturor celorlalte probe administrate - procesele-verbale de cercetare a locului accidentului rutier, de cercetare la fața locului, schema accidentului rutier efectuată în prezența inspectorului poliției rutiere și expertului criminalist, raportul de expertiză auto-traseologică, declarațiile părților vătămate și a martorilor, ce la caz nu a avut loc.

Totodată, instanța de apel a lăsat fără apreciere restul motivelor invocate în apelul declarat de procuror enunțate la pct.3 al prezentei decizii, cât și în apel (f.d.186-188 v.2), și anume că potrivit raportului de expertiză traseologică nr.0802 din 28.06.2013, a fost constatat că partea stîngă a automobilului „Nisan Primera” în momentul coliziunii a intrat în contact cu partea stîngă din față a automobilului „Honda Civic” și la începutul coliziunii unghiul axelor longitudinale era de - 5°, de unde a rezultat că automobilul „Nisan Primera” primul a intrat direct în automobilul „Honda Civic”, care se deplasa pînă la coliziune pe banda sa de deplasare și nu și-a schimbat pe parcursul deplasării traiectoria, ceea ce explică și lipsa urmelor de frînare; - că procesul-verbal de cercetare la fața locului a fost întocmit în corespundere cu dispozițiile art.55, 57 și 118 alin.(3) Cod de procedură penală, precum și ținîndu-se cont de literatura de specialitate, în urma cărora și a fost stabilit locul tamponării automobilelor, ce este stabilit în schema accidentului rutier, care a avut loc pe banda de deplasare a automobilului „Honda Civic” la o distanță de 3,7 metri de la partea stîngă a drumului Ceadr-Lunga-Comrat; - că potrivit raportul de expertiză auto-tehnică în comisie, s-a stabilit că viteza de deplasare a automobilului „Nisan Primera” era nu mai puțin de 126 km/oră.

Mai mult, instanța de apel nu s-a expus în genere asupra motivelor invocate de avocatul A.Jecov în apel, doar în concluzie *a constatat că argumentele invocate, reieșind din cele constatate sînt nefondate.*

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel a tras o concluzie pripită privind respingerea apelurilor declarate de procuror și avocatul N.Jecov, fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării acestora. Prin asemenea judecare a cauzei, instanța de apel prematur a concluzionat că nu s-a dovedit vinovăția inculpatului de vreme ce probele prezentate de procuror în sprijinul învinuirii, și menționate în cererile de apel atît a procurorului, cât și a avocatului A.Jecov în numele succesului părții vătămate N.Cara, nu și-au găsit o apreciere sub toate aspectele, completă și obiectivă.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanța de apel la judecarea apelurilor a comis erori de drept, prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece

nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de procuror și avocatul N.Jecov, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, din care motiv se vor admite și recursurile ordinare declarate de partea vătămată V.Capsamun și succesorul părții vătămate D.Bacu.

Erorile menționate sînt erori de drept procedurale și se încadrează în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Avînd în vedere că erorile de drept invocate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, avînd în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărîre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Comrat, D.Gheorghieva, de partea vătămată Capsamun Vasile și de succesorii părților vătămate Bacu Dumitru și Cara Nicolai, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 10 iunie 2015, în cauza penală în privința lui Coltuclu Piotr și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată publicată integral la 15 ianuarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun